

Η Ακολουθία του Νιπτήρος στην Παναγία Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τη Μεγάλη Τετάρτη 28 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νιπτήρος στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ προ-σεγ-γίσαντες πάντες, καθααῖς ταῖς ψυ-χαῖς τόν ἄρτον ὑποδε-ξώ-μεθα συμπαρα-μένοντες τῷ Δεσπό-τῃ».

Ολόκληρη η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Τό τραπέζι τό ὁποῖο ἐτοίμαζαν οἱ μα-θητές τοῦ Χρι-στοῦ κατ' ἐντολή του εἶναι ἤδη ἐστρωμ-μένο, ὅχι γιά νά ἐορτάσουν, ὅπως πίστευαν ἐκεῖνοι, τό Πάσχα τῶν

Ἰουδαίων, ἀλλά γιά νά ἑορτάσουν γιά πρώτη φορά τό νέο Πά-σχα, τό Πάσχα τῆς θυσίας τοῦ Διδα-σκά-λου τους ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας.

Σ' αὐτό τό τραπέζι, στό ὁποῖο προσ--φέ-ρων καί προσ-φε-ρόμενος εἶ-ναι ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός, σ' αὐτό τό τραπέζι, τό ὁποῖο προεικονίζει τό μεγάλο καί ἀτε-λεύτητο Δεῖπνο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἴμεθα προσ-κε-κλημένοι καί ὅλοι ἐμεῖς· προσ-κεκλημένοι ἑνός ὑψηλοῦ καί ταυ-τόχρο-να ταπεινοῦ οἰκο-δε-σπό-του, ὁ ὁποῖος μέ πολλή συγκατάβαση μᾶς περιμέ-νει, ὅπως τότε τούς μαθητές του, γιά νά πλύνει ὅχι τά πόδια μας ἀλλά τίς ψυχές μας στό μυστή-ριο τῆς ἱερᾶς ἑξομο-λο-γήσεως καί νά τίς λευκάνει ἀπό τούς ρύπους τῆς ἁμαρτίας μέ τό πανάχραντο αἶμα του· προσκεκλημένοι σέ ἕνα τρα-πέζι μυστι-κό καί πνευματικό, στό ὁποῖο τά ἐδέ-σμα-τα δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καί δέν ἀναφέ-ρο-νται στό σῶμα μας ἀλλά στήν ψυχή μας.

Ἄρτος τό πα-νακήρατο σῶμα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, οἶνος τό τίμιο αἶμα του. «Ἡ τράπεζα γέμει», γιατί ὁ οἰκο-δε-σπότης εἶναι φι-λάν-θρω-πος καί μᾶς καλεῖ ὅλους· σέ ὅλους μας ἐπιθυμεῖ νά προσφέ-ρει τό δεῖ-πνο τῆς βασιλείας του. **«Ἐπι-θυμῖαν ἐπεθύμη-σα», λέγει στὸν κα-θένα μας, «τοῦτο τό Πάσχα φαγεῖν μετὰ σοῦ».**

Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στήν πρόσ-κλη-ση τοῦ οὐρανίου οἰκοδε-σπότου μέ θάρ-ρος, γιατί ὁ Δεσπό-της εἶ-ναι φιλεῦσπλαγχνος καί συγχωρεῖ καί κα-θαί-ρει καί ἐκεί-νους πού σάν τόν Πέτρο διστάζουν νά δεχθοῦν νά τούς πλύνει τά πόδια.

Ἄς προ-στρέ-ξουμε, ἀλλά μέ φόβο, γιατί ἡ πρό-σκληση εἶναι οὐράνια καί δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά πα-ρεξη-γήσουμε τήν καλω-σύνη καί τήν συγ-κατά-βαση τοῦ Δε-σπό-του Χρι-στοῦ καί νά προσέλ-θουμε ἀπρο-ετοίμαστοι, νά προσέλθουμε μέ ἀνοί--κειο θάρ-ρος καί στιγματι-σμέ-νη ἀπό τήν ἁμαρ-τία ψυ-χή.

«Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ προ-σεγ-γίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυ-χαῖς τόν ἄρτον ὑποδε-ξώ-μεθα», μᾶς προτρέπει ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος.

Ὅσοι βρισκόμαστε αὐτὴ τὴν ὥρα μέσα στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅσοι παρακολουθεῖτε τὴν ἀποψινὴ κα-τα-νυκτικὴ ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Νιπτήρος μέσα ἀπὸ τὴ συχνότητα τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ὅσοι αὐ-ριο θὰ πλη-σιάσουμε τό Πο-τήριο τῆς ζωῆς, ὅσοι θὰ θελήσουμε νὰ παρα-καθί-σουμε στὴν πνευματικὴ τρά-πε-ζα τοῦ Δεσπότη Χρι-στοῦ, ἅς προσέλ-θουμε μέ ἐπίγνω-ση τῆς ἀνα--ξιό-τητός μας καὶ συναίσθηση τοῦ μεγαλείου τοῦ προσκαλοῦντος μας Κυ-ρίου. Ἄς προσέλθουμε, ἐγκα--ταλείποντας μακριὰ ἀπὸ τό θεϊκὸ τραπέζι τὴν ὑψη-λο-φρο-σύνη, τὴν κακία, τὴν ἀδικία, τὴν συκοφαντία, τὴν ἔλλειψη ἀγάπης, τὴν ὑποκρισία, τὴν κά-θε εἶδους ἀνομία. Ἄς προσέλθουμε στὴν τράπεζα τοῦ κα-θαρωτάτου Θεοῦ «ἐν καθα-ρᾷ καρδίᾳ», διότι μόνο οἱ κα-θαροὶ τῇ καρδίᾳ ἔχουν θέση κοντά του, διότι μόνο στοὺς ἔχοντας «ἔνδυμα γά-μου» προσφέ-ρει τόν ἑαυτό του, ὡς ἄρτο «ζωῆς αἰωνι-ζού-σης».

Ἄν ὅμως ἡ καθαρότης τῆς ψυχῆς εἶ-ναι ἡ πρῶ-τιστη προϋπόθεση γιὰ νὰ προ-σέλ-θου-με ἀκατακρί-τως στὴ μυστικὴ τρά-πε-ζα τοῦ Κυρίου, ὑπάρ-χει καὶ μία δεύ--τερη προ-ϋπό-θεση τὴν ὁποία ὑπο-γραμ---μί-ζει στὸν Οἶκο, πού ἀκούσαμε πρὶν ἀπὸ λίγο, ὁ ἱερός ὕμνογράφος. «Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ προ-σεγ-γί-σα-ντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυ-χαῖς τόν ἄρτον ὑποδε-ξώ-μεθα συμπαραμέ-νο-ν--τες τῷ Δε-σπότη».

Ἄς μὴν μιμη-θοῦμε τὴ συμπεριφο-ρά τοῦ Ἰούδα, ὁ ὁποῖος παίρνοντας τόν ἄρτο πού τοῦ προσέφερε ὁ Χρι-στός ἔφυγε ἀπὸ τό δεῖπνο γιὰ νὰ

προετοιμά-σει μέ τούς 'Ιουδαίους τήν προδοσία τοῦ διδα-σκά-λου του. Ἄς μείνουμε κοντά του, σάν τόν ἀγα-πη-μένο του 'Ιωάννη, γιά νά δι-δα-χθοῦμε ἀπό τήν ἀναστροφή του, γιά νά διδα-χθοῦ-με ἀπό τήν τα-πεί-νωσή του, ἀπό τή διακριτικό-τητά του, ἀπό τήν ὑπομονή μέ τήν ὁποία ἀντιμε-τωπίζει τό ἐπερ-χόμε-νο πά-θος. Ἄς μεί-νουμε κοντά του, γιά νά ἀπο-λαύ-σουμε τή γλυκύτητα τῆς πα-ρου-σίας του, γιά νά ἀκού-σουμε τήν ἀρχιερατική προ-σευ-χή του, γιά νά ἀγρυπνή-σουμε μαζί του τή νύ-κτα τῆς ἀγω-νίας του. Ἄς μήν θεω-ρήσουμε τά ἱερά γεγονότα, πού ἀναμι-μνήσκεται ἡ 'Εκκλησία αὐτές τίς ἅγιες ἡμέρες, ὡς γεγονότα στιγ-μιαῖα, πού θά περάσουν σέ λίγες ἡμέρες, ἀλλά ἄς τά ζήσουμε ὡς βιώματα διαρκῆ καί σωτή-ρια, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά συν-ευ-φρανθοῦμε μαζί του στό αἰώνιο καί ἀτε-λεύ-τητο δεῖπνο τῆς βασι-λεί-ας του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)